

Вперед

ТИЖНЕВА МАСОВА ГАЗЕТА

П'ЯТНИЦЯ, 6 серпня 2021 року, № 30 (7228)

Сьогодні – дощ. Нічна температура: +18°C, вдень: +23°C. Вітер південний 4 м/с.
Завтра – дощ. Температура вночі: +12°C, вдень: +25°C. Вітер західний 3 м/с.
У неділю – без опадів. Нічна температура: +13°C, денна: +28°C. Вітер південно-східний 3 м/с.
■ Прогноз погоди на наступний тиждень читайте на 8 стор.

■ **Лисецький голова – про децентралізацію і владу**

■ стор. 2

■ **Яку осінь віщують прикмети серпня?**

■ стор. 7

■ **Потрібні робітники на виробництво (пекарня), чол./жін.**

Офіційне працевлаштування. Змінний графік: 15 змін/міс., заробітна плата від 7000 тис. грн. Адреса: м. Івано-Франківськ, р-н вул. Дудаєва (неподалік меблевої фабрики).
Тел.: 050 430 01 12; 067 834 38 74.

У Чорнолізцях – як в Токіо

Другого серпня, на Іллі, зібралася Чорнолізька громада на відзначення Дня села – найбільшого за чисельністю жителів села Тисменицької міської громади, села, яке у писемних джерелах вперше згадується 1390 року. А отже, згідно з прийнятим датуванням, торік Чорнолізцям припав ювілей – 630 років. Через пошесть коронавірусу

в селах дні сіл не проводили. То вийшло так як з футбольним чемпіонатом Європи чи Олімпіадою в Токіо – провели/проводять допіру зараз, у 2021 році. То жарт про перенесене святкування, але маємо зауважити, що відзначення дня села вдалося – з футбольним турніром напередодні, з багатим концертом...

Концерт відбувся на брукованому майдані перед школою (точніше, по теперішньому – ліцеєм), де поряд з імпровізованою сценою працювали дитячі атракціони. У визначений час перед школою зібралися чимало односельчан, десятки учасників дійства.

■ Закінчення на 3 стор.

Щоб голос місцевих лідерів почули на державному рівні

Учасниками XVI Українського муніципального форуму в Одесі, організованого Асоціацією міст України, стали серед інших міський голова Івано-Франківської громади Руслан Марцінків, виконавчий директор Івано-Франківського регіонального відділення АМУ Юрій Стефанчук, голова Єзупільської селищної громади Ігор Лукашевич, Загвиздянської сільської Володимир Ружанський, а також староста сіл Старого Лисця та Посічі Лисецької селищної громади Василь Турчин.

До цього великого зібрання прихильників муніципального руху приєдналися, окрім керівників та представників громад, депутати місцевих

рад, представники центральних органів державної влади, парламентарі. Були тут і закордонні гості, особи, компетентні у питаннях реформ самовряду-

вання в Україні: Генеральний секретар Конгресу місцевих та регіональних влад Андреас Кіфер, спеціальний уповноважений уряду Німеччини з питань реформ у галузях урядування та децентралізації в Україні Георг Мільбрادت, а також представники партнерських асоціацій місцевого самоврядування з інших країн, міжнародні експерти.

■ Закінчення на 2 стор.

Не спромоглися олімпійці – сподіваємося на паралімпійців

Добігають кінця Ігри XXXII Олімпіади, що незвично датуються минулим, а не поточним роком – «Літні Олімпійські ігри 2020». Пандемія коронавірусу внесла чимало коректив у їхню організацію, і не лише в датування (згідно з рішенням Міжнародного олімпійського комітету змагання мали відбуватися минулого року, але їх перенесли, але дату залишили). Це грандіозне спортивне шоу відбувається без глядачів на трибунах. Діють тут й інші застережні карантинні заходи, скажімо, медалісти позбавлені приємності традиційного вручення їм нагород, що супроводжувалися емоційними обіймами, рукостисканнями і таке ін. Але так чи інакше, Токійська олімпіада розпочалася за затвердженим МОК розкладом – 21 липня, а завершиться 8 серпня. Будемо відвертими, українським уболівальникам вона принесла не багато по-справжньому радісних митей – наші спортсмени додому повернуться, судячи з усього, з доволі скромними трофеями...

Однак попереду ще Паралімпіада. І це особливо хвилювання, вболівання, це завжди демонстрація мужності, сили волі та духу. Якщо не буде ніяких форс-мажорів (бо бачимо, наскільки непевна ситуація – уже зараз токійці стурбовані зростанням кількості хворих на коронавірусну інфекцію у японській столиці), то Ігри мають розпочатися 24 серпня – у самісінький ювілейний День Незалежності України. Зауважмо, українські параспортсмени традиційно стають нашою гордістю, щора-

зу на змаганнях займаючи високі сходинки п'єдесталу. Так, 2018 року, на Зимових Іграх у південнокорейському Пхьончхані наша збірна зайняла шосте місце в загальному рейтингу й привезла додому 7 золотих, 7 срібних і 8 бронзових медалей. А в 2016-му в Ріо-де-Жанейро українці в командному заліку були третіми, випередивши США. 117 медалей, з яких 41 – золота!..

Цього року українські параспортсмени змагатимуться в 15 видах спорту із 22, представлених на Іграх. До Токіо повинні вирушити майже півтори сотні наших паралімпійців. Щиро бажаємо їм перемоги! І пам'ятаємо, що девіз української національної паралімпійської збірної: «Ваша підтримка – наша перемога!»

Особливо мають за кого молитися й «тримати кулаки» тисменицькі вболівальники. Адже Україну представлятиме на Іграх 2020 наш краєнин, мешканець Тисмениці, тенісист Василь Петрунів. І знаємо, що готується він до Паралімпіади дуже інтенсивно та серйозно.

Щойно вийшов друком християнський журнал «Слово» (№ 4 (62)) з інтерв'ю цього паратенісиста – людини надзвичайної сили духу, не просто успішного спортсмена, а й волонтера-малтьйця, який допомагає повернутися до якісного життя тим, хто зазнав важких фізичних травм. Розмову спортсмена з кореспондентом журналу – у передруці пропонуємо вашій увазі.

■ Продовження теми на 4 стор.

Щоб голос місцевих лідерів почули на державному рівні

■ Закінчення. Поч. на 1 стор.

Форум, що вже традиційно стає майданчиком для дискусій і напрацювання спільного бачення розвитку самоврядування у державній владі та місцевих лідерів, тривав три дні – з 27 до 29 липня. Відбулося обговорення понад 200 питань, важливих для громад у різних куточках країни, як от удосконалення законодавчої бази, розв'язання конкретних проблем забезпечення життєдіяльності територіальних громад,

зокрема, питаннях щодо наповнення місцевих бюджетів та ін.

Потреба в таких зустрічах обумовлена тим, що перед самоврядуванням стоїть багато викликів, і голос громади мусить почути на загальнодержавному рівні. Досягти цього неможливо без об'єднання зусиль.

Анатолій Луцак:

«Головне, що нас чують на найвищому рівні»

Ініційований Президентом України Всеукраїнський форум «Україна 30. Децентралізація», що проходив у Києві 28-29 липня і був присвячений темі децентралізації, відвідав наш земляк – очільник Лисецької територіальної громади Анатолій Луцак.

Зібрання учасників форуму відбувається щотижня, починаючи з лютого 2021 року. Серед тем, які обговорюються, інфраструктурні плани, питання здоров'я нації, децентралізація, судова реформа, інвестиції, енергетика та багато інших. Учасниками останнього липневого форуму стали як сам Володимир Зеленський, так і представники органів місцевого самоврядування з усієї країни, різних міністерств та відомств. Вони підсумували Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації.

Тема першого дня зібрання звучала наступним чином: «Децентралізація – одна з найуспішніших реформ України», а другого: «Розвиток ОТГ в умовах децентралізації».

У виступі на форумі Президент України зробив акцент на відповідальності місцевого самоврядування. Очільник держави вважає, що обраним керівникам громад слід вчитися мислити масштабно, усвідомлювати, що кожна громада – це частинка України, яка працює для України й в ім'я України, але не для задоволення власного еґо чи приватних електоральних, політичних амбіцій. За словами Президента в процесі реформування є не лише успіхи, але й недоліки, котрі спочатку були непомітні.

Відтак після завершення цього етапу децентралізації слід здійснити детальний аудит, виправити допущені помилки та прорахунки. І робота над цим триває. Наступного після форуму дня це стало предметом дискусії на Конгресі місцевих і

регіональних влад при Президентіві України.

А ось що думає з цього приводу досвідчений лідер громад, у мину-

мається країнами Європи, і мова навіть про те, щоб наш успішний та унікальний досвід став у пригоді іншим суспільствам. Також форум показав, що нас, представників місцевого самоврядування, готові чути. На панельних обговореннях мали можливість поділитися

своїми проблемами та баченням їхнього розв'язання очільники громад. Зрештою, якщо раніше місцевими громадами поміж іншим займалося міністерство аграрної політики, то тепер – спеціально створене Міністерство розвитку громад і територій України, а також його структурний підрозділ, у компетенцію котрого входять конкретно питання новостворених територіальних громад. Така зацікавленість на рівні держави децентралізацією вселяє оптимізм. Уже зараз ніхто не сумнівається, що реформа децентралізації влади стала хоча найтривалішою в часі, проте найуспішнішою».

Підготувала
Вероніка ЗАНИК

Романія Постолянюк (23.02.1952. – 05.08.2021.)

Романія Антонівна Постолянюк народилася 23 лютого 1952 року в Ямниці, закінчила місцеву школу, здобула фах учителя української мови і літератури. У рідній школі вчителювала, була директором. А в 1994 році пані Романія стала заступником голови Тисменицької районної влади з гуманітарних питань, згодом очолила районну раду. З 2000 року вона працювала начальником обласного управління освіти, у 2005 – 2007 роках була першим заступником голови Івано-Франківської ОДА, депутатом Івано-Франківської обласної ради 4 та 5 демократичних скликань (2002 – 2010 роки).

Але на все життя, обіймаючи високі посади в Тисменицькому районі, Івано-Франківській обласній раді та облдержадміністрації, залишалася ямничанкою і залишиться такою в пам'яті не лише рідних, а всіх односельчан, тих, кому дарувала доля приємність спілкуватися з цією розважливою і доброзичливою жінкою.

Тисячі прикарпатців – колишніх і суцільних посадовців, учителів, гуманітаріїв, людей, які починали свою діяльність дещо раніше, пам'ятають Романію Антонівну як досвідченого керівника, талановитого організатора, високопрофесійну, компетентну, вольову особистість, щиро поважають.

Усе своє життя вона віддала активній професійній, творчій та громадській роботі в ім'я соціально-економічного, культурного, освітнього розвитку рідного краю, утвердження його загальнолюдських цінностей. Багаторічна віддана й натхненна праця на керівних посадах в органах державної влади й місцевого самоврядування районного та обласного рівнів, плідна депутатська діяльність

впродовж чотирьох скликань, порядність, ораторська майстерність, принциповість та ініціативність у вирішенні актуальних проблем громади створили заслужений авторитет Романії Постолянюк.

Важка хвороба підірвала життєві сили Романії Антонії, але не здолала духу. Для багатьох вона була і буде прикладом для наслідування, прикладом патріотизму і любові до рідної землі. Не всі про те могли знати, але в пам'яті ямничан залишаться чудові літературні та народознавчі заходи, вечори пам'яті, творчі зустрічі, які організувала і проводила Романія Антонівна. Вона до останку сил залишалася громадською активісткою, була членом виконкому Ямницької громади...

Нехай всі її добрі справи будуть невідкладні плину часу та зміні поколінь... Нехай Господь прийме її душу до Царства Небесного, а ми збережемо про неї світлу і добру пам'ять. Вічна пам'ять

Численні колеги, друзі, однодумці

Слова співчуття директору Єзупільського ліцею Єзупільської селищної ради Михайлу Миколайовичу Трушику, всій родині з приводу смерті його батька Миколи Михайловича Трушика.

Селищний голова Ігор Ігорович Лукашевич, виконавчий комітет, працівники апарату селищної ради, депутати, начальник відділу освіти, культури, спорту та туризму Леся Олексіївна Регей, колеги – висловлюємо щирі співчуття.

Здається, немає більшого горя, аніж втратити найріднішу людину... З глибоким сумом сприйняли звістку про те, що відійшов у засвіти Ваш батько. Прийміть щирі співчуття з приводу втрати дорогої людини. Ми поділяємо Ваше горе і передаємо найтепліші слова підтримки Вам і Вашим близьким.

Юлія Тимошенко – лідер за темпами нарощування довіри людей, – опитування «Рейтингу»

Рейтинг довіри до політиків очолюють Володимир Зеленський і Юлія Тимошенко. Водночас лідерка «Батьківщини» випереджає президента за динамікою збільшення довіри – за останні пів року вона додала до свого рейтингу 5%.

На це вказують результати опитування Соціологічної групи «Рейтинг», проведеного протягом 23-25 липня 2021 року.

Так, Зеленському довіряють 45% опитаних, а Тимошенко – 31%. Антирейтинг очолює Порошенко: 46% українців не проголосували б за нього за жодних обставин.

На запитання, якими парламентські вибори проводилися наступної неділі, то серед тих, хто визначився і має намір голосувати, 24,1% опитаних підтримали б партію «Слуга народу», 14,3% – «Європейська солідарність», 12,8% – «Батьківщина», 12,4% – ОПЗЖ.

Опитування проведено Соціологічною групою «Рейтинг» протя-

гом 23-25 липня 2021 року серед населення України віком від 18 років і старші в усіх областях, крім тимчасово окупованих територій Криму та Донбасу. Всього опитано 2500 респондентів методом телефонного інтерв'ю з використанням комп'ютера. Помилка репрезентативності дослідження з довірчою імовірністю 0,95: не більше 2%.

Нагадаємо, одне з останніх досліджень Київського міжнародного інституту соціології показало, що «Батьківщина» Юлії Тимошенко вийшла на друге місце серед політичних сил і може нині розраховувати на 15% на парламентських виборів.

Джерело: Соціологічна група
РЕЙТИНГ <http://ratinggroup.ua/>

У Чорнолізцях – як в Токіо

■ Закінчення. Поч. на 1 стор.

Щойно прибули гості, й ведучі – директор сільського будинку культури Наталія Мельник та Ігор Збіглей – величальними словами рідним Чорнолізцям оголосили про відкриття свята, й усі заспівали гімн. По тому вокальні номери чергувалися з виступами гостей, сільських очільників. Але передовсім благословити дійство попросили протоієрея Василя Качура, настоятеля церкви Перенесення мощей Святого Миколая ПЦУ, котрий служить у Чорнолізцях з 2010 року.

Староста села Антон Збіглей кількома словами згадавши про

пая), запросив до слова очільницю громади. Слова з виступу голови громади наводять офіційний сайт міської ради: «...Цього дня кожен відчуває себе частиною великої громади. Бажаю всім мешканцям села Чорнолізці міцного здоров'я та процвітання. Нехай серця наповнюються гордістю за рідне село, прагненням до єдності, а наша плідна праця буде надійною запорукою щасливого майбутнього». Говорив до односельчан і депутат обласної ради Василь Гладун. Як обранець рад кількох скликань, він безпосередньо був учасником, а вже з пів-

Ведучі І. Збіглей, Н. Мельник

Отець В. Качур

події останніх років, зміни в житті працюючих односельчан, відрекомендував гостей (голову Тисменицької міськради Тетяну Градюк, її заступників, депутатів ради Руслана Фармуса та Володимира Ца-

тора десятка років – організатором, керівником кількох проектів з благоустрою села. Принагідно Василь нагадав землякам, що з початку 21 століття в селі відкрили нову школу, капітально оновили лікарську амбулаторію, будинок культури, має

Танцює «Намисто»; його наставниця Я. Моздір

Співає В. Слободян

село й добротний стадіон... А нині В. Гладун з гордістю говорить про будівництво дитячого садка, який мають відкрити вже цього року. За його словами, з кінця 1990-х в селі постали три нові житлові масиви. Тож село зростає...

Між іншим, у Тисменицькій міській раді з 26 депутатів ніби аж трое від Чорнолізців – зокрема, Орислава Мельник, Василь Гладун молодший, і важко сказати, з Чорнолізців чи Хом'яківки Василь Мельник, котрий тепер від «Слуг народу» і котрого на тому святі не було...

Антон Збіглей

користанням творів місцевих авторів. Як то: пісня «Моє село» покійного вчителя, свого часу й голови сільської ради Йосипа Слободяна; пісня «Мої Чорнолізці», адаптовану чорнолізьким істориком з прізвищем Терновецький; «Мої Чорнолізці – моя Батьківщина» на слова віднедавна колишнього директора школи, талановитого поета Михайла Мельника в музичній адаптації Романа Петріва; вірш «Мої Чорнолізці» священника Михайла Мельника, настоятеля старокривотульської церк-

го участь у програмах «Фолк мюзік», отримав звання народного аматорського. Зараз це не фольклорна група, а колектив, якому, так виглядає, до снаги й складні багатоголосі твори.

Чи не найбільше піднесення та розчуленість публіки викликали виступи танцювального колективу «Намисто» – танець курчат найменшої групи, естрадно-спортивний танець двох трох старших груп. Звісно, глядачі тишилися виступами своїх дітей/онуків, але найбільше вдячності за

В. Гладун, Н. Дем'яник, отець В. Качур, Р. Фармус, Т. Градюк, В. Цапай

Звернулася з коротким привітанням до односельчан і новопризначена директор Чорнолізького ліцею Наталія Дем'яник, у котрої великий стаж роботи в рідній школі. А вчитель історії Іван Терновецький виступив з цілою лектурою про підготовку ґрунтовної книжки з історії села, яка, ймовірно, вийде друком наступного року.

Виступи, повторимося, чергувалися з піснями й танцями. З приємністю відзначаємо, що вся концертна програма була підготовлена місцевими аматорами, місцевими виконавцями, у значній мірі – з ви-

ви Святого Архистратига Михаїла – у виконанні Тетяни Петрів.

Але то хіба лиш жмуток чорнолізьких талантів, які творили й творять на славу рідного села. Таланти іншого амплуа – співаки, музики, сценаристи й хореографи – виконали концертні номери перед земляками й гостями. На імprovізованій сцені виступали заслужений аматорський колектив «Острівчанка», чоловічий вокально-інструментальний квартет, якими керує Михайло Фицик. Нагадаємо, 10 місяців тому колектив «Острівчанка», в арсеналі яко-

роботу з дітьми вартує їх наставниця й хореограф Яна Моздір.

Мають Чорнолізці й своїх юних талантів – співаків. Наймолодша з них – лауреатка «Майбутнього України» Інна Дем'яник, трохі старші Тетяна Петрів і Галина Данилюк. А кульмінацією концерту стали пісні «Україна це я...», «Черемшина» фінальна композиція «Родина» у виконанні надзвичайно талановитого вокаліста Василя Слободяна, котрому без двох місяців 16 років.

Володимир ЗАНИК

Інна Дем'яник

Бог дає випробування сильним

Вистачить чи не вистачить волі до життя – до повноцінного життя, а не слабкого нидія? Трапляється, що це питання постає руба, і не відвертишся... Фактично навколо нього точилася наша розмова з відомим українським тенісистом, майстром спорту міжнародного класу, срібним призером чемпіонату світу 2017 року, учасником Паралімпійських ігор в Ріо-де-Жанейро Василем Петрунівим. ...А тепер на мить уявіть життя людини, у якій цілком не функціонує нижня частина тіла. Ліжко, чотири стіни, у ліпшому випадку – прогулянки в інвалідному візку, якщо є близькі, готові допомогти неповносправному виїхати з квартири. Але все це, окрім факту нерухомості ніг, не про Петруніва. Щодня він сам приїздить до тенісної зали Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу та годинами тренується. Адаже готується до участі в Паралімпійських іграх, котрі зовсім-зовсім скоро, у серпні, мають відбутися в столиці Японії Токіо. У тренувальній залі, де кореспондентка мала змогу спостерігати, як спритно спортсмен із напарником-візочником відбивають м'ячик, власне й відбулася наша розмова з п. Василем.

– Перемоги в чемпіонатах України, численні міжнародні турніри, постійні тренування, змагання... Теніс – це Ваше життя. Хто заохотив Вас до спорту? Може, у родині були спортсмени?

– Зовсім ні, спортсменів у нас не було. Народився я (нині Василеві Петруніву 47 років. – Ред.) у невеликому містечку Тисмениці поблизу Івано-Франківська. Дід мій був маєтним газдою, куркулем, як казали за тодішньої влади. Його сім'ю «розкуркулили», діда запакували до в'язниці, а на місці маєтку постав колгосп, у який бабуся мусила йти працювати. У колгоспній атмосфері виростили і четверо їхніх дітей... А коли дідусь повернувся з тюрми та й побачив, що сталося з його сім'єю, господаркою, то серце чоловіка не витримало – за рік помер. Невдовзі – і його дружина, моя бабуся. Найстаршій поміж дітей довелося опікуватися братами-сестрами. Це була, власне, моя мама... Словом, виростав я на вулиці Пшениківській у Тисмениці звичайною дитиною у звичайних радянських батьків. Уже й не пригадую, як мені спало на думку займатися тенісом. Ще чотирирічним сам собі, як міг, вирізав лобзиком з фанери ракетку, поставив з тирсової плити перегородку та й грав. Утім, у шкільні роки перепробував усі доступні види спорту. Від першого класу ходив на різні секції, у Дитячо-юнацьку спортивну школу. Тоді в Тисмениці навіть тенісної зали не було. Тато мого друга допоміг нам влаштувати її в підвалі школи: вкопали на метр землю, облаштували пивницю інвентарем і там тренувалися. Їздив на районні, обласні змагання, але зірок із неба не хапав. Мої результати були ну такі собі. А ще грав у футбол – стояв на воротах, бо в тенісиста добра реакція, займався і волейболом, і гімнастикою, і боксом, і дзюдо, стрибав на лижах – на пагорбах у Підлужжі, неподалік Івано-Франківська. Але того, що теніс стане моїм життям та що матиму такі результати, навіть і не припущував.

– Чи можна Вас запитати про момент, коли все кардинально змінилося... про фатальну ДТП?

– Я давно розповідаю про ті події спокійно, без емоцій. Це трапилося, коли мені минуло двадцять один рік. Бурхлива молодість... Сталося лобове зіткнення двох автівок на великій швидкості. Насправді для мене все могло закінчитися ще гірше. Словом, коли «швидка» привезла мене до обласної лікарні, я думав лише: «Хочу жити!». Лікарі сказали моїм рідним, що до ранку не дотягну. Але Бог покерував інакше. Була операція на хребті, як я зрозумів згодом – невдала. Мене запевнили, що за два місяці треба починати реабілітацію. Попервах не міг підняти півторалітрову пляшку з водою. Потім встановили над ліжком трубу, щоб я за неї тримався, підтягувався і сів... Я хотів якнайшвидше відновитися. Але хребці не зрослися... Ми з братом, який постійно був зі мною, почали шукати способи, щоб я потрапив «до рук» відомого українського нейрохірурга Ігоря Курильця. До нього була величезна черга. І я таки отримав направлення в його клініку. Оперував він мене п'ять годин, фактично переробляв те, що зробили попередники. А тоді сказав: «Пів року навіть не

пробувати вставати». Дозволив лише рухати руками, повертатися на бік... Це був найважчий період, психологічно найважчий. Усіляке думалося... Правда, мене відвідували друзі, підтримував брат. За пів року я почав підводитися. Мені дали путівку в спеціалізований санаторій у Саки (Крим). Поїхав. А там!.. Стільки візочників! Той уже п'ять років живе на візку, той – десять... А я кажу: «Ні-і-і, я лише пів року, і за рік-два встану, почну ходити!». У санаторії тоді лікувався один чоловік із Тернополя, значно старший за мене, запеклий націоналіст, спортсмен, мудрий дядько. Він мені в голові все чітко поставив на свої місця. Каже: «Хлопче, заспокойся, ходити ти не будеш – не марнуй на це часу, енергії... Спрямуй їх на те, щоб із твоєю інвалідністю жити повноцінно. Розвивайся отакий, як є. Не придумала людина способу створити той зв'язок, який у тебе в хребті розірвався. І добре, що не придумала. Бо хтозна, що люди з великими грошима з тим відкриттям робили б, пришивали б свої голови на чужі молоді тіла. А де б оті тіла брали?.. Людині не можна бути всесильною, не можна бути Богом». Мабуть, ці слова й стали для мене вирішальними. Але я ще перші рік-два шукав масажистів, реабілітологів – усе намагався встати й піти...

– Та врешті почали вчитися жити таким, як є?

– Довелося. На державну інвалідську пенсію 60 гривень дуже не порозкошуєш. Тому я почав їздити на базар – торгувати, добувати собі копійку. І врешті-решт навчився пристойно заробляти. Так тривало зо два роки. Мав вірного друга – пса добермана. Джек був надзвичайно розумний. Сусід розводив нутрій, то дозволяв псові брати голову тушки. Та сирі він не їв, лише варену. Приносив додому, підходив до мого ліжка і вимагав, щоб я встав і зварив йому. Я мусив злізти з постелі й дістатися кухні. Джек не давав мені лежати... Він усюди був поруч, супроводжував мене на візку, охороняв на базарі. ...Але одного дня Джека отруїли (думаю, хотіли мене пограбувати, а пес не дав би) – це була трагедія. Я ридав, як дитина... А відтак купив собі недороге авто, бо тепер, без мого добермана, так було безпечніше пересуватися.

– А як повернулися до спорту?

– Якось ми з братом довідалися, що Мальтійська служба допомоги влаштовує реабілітаційні табори, збираючи таких, як я, з усієї Івано-Франківської області. Завдяки мальтійським програмам поїхав разом з іншими на озеро Балатон в Угорщині, а ще – в італійське Ліньяно Сабіадоре. Експерсії, море, відпочинок. А головне – рекреаційні змагання: дартс, баскетбол, хокей на візках, теніс. Такі змагання щороку влаштовувала Мальтійська служба також у Львові, куди приїздив і я. У тенісі мені не було рівних, і один із мальтійців почав переконувати, аби я зголосився на чемпіонат України серед візочників. Ми з братом зверталися до обласного «Інваспорту», але мене не поспішали підтримати. Тоді ми самі подали заяву на чемпіонат у м. Миколаїв – і я посів друге місце. Порадили тренуватися далі, але тренера в Івано-Франківську не було. Виявилось, що для людей із

інвалідністю є лише тренер...із плавання. Ну, я й пішов на плавання. Тим більше, що мені це було корисно. І знову ж таки поїхав на чемпіонат України, де встановив рекорд, виконав норму майстра спорту. На змагання такого рівня їздив три роки поспіль – завжди здобував «золото», але далі ніякого розвитку не було – українських візочників на міжнародні змагання ніхто ніколи не брав. Тож я сам почав писати листи в Міжнародну федерацію з плавання серед інвалідів. Для участі треба було отримати міжнародну класифікацію. Прийшов виклик із федерації. Я зібрав гроші й поїхав до Лондона. Та річ у тім, що там мені присвоїли «вищий клас» – тобто той, до якого належали плавці-візочники, котрі в домашніх умовах пересуваються на своїх ногах, а візками приїжджають на змагання... А це зовсім інша ситуація. У воді вони ногами володіють, полегки ними рухають. Мої ж вода виштовхує й притискає до грудей. Пливти так неможливо, тож я прив'язував до них плавальну подушку. З моїми проблемами я мав би належати до «четвертого класу» і поміж таких людей мав би значно кращі результати. Та все ж на чемпіонаті світу серед візочників я здобув «бронзу». Однак займатися плаванням далі було складно – в Україні нема адаптованих басейнів. Просити когось щоразу, аби тебе спустили у воду, – це не вихід. Тому я таки повернувся в теніс.

– А тренер?

– Із ним познайомився тут, у Нафти і газу. Зрозуміло, що на той час він не займався з візочниками. Василь Кушнір викладає настільний теніс на кафедрі фізичного виховання і спорту. Тепер це професіонал високого класу, який добре орієнтується, як працювати з візочниками. Адаже вони бувають різні – з різними можливостями та проблемами. Мій тренер знає, що таке підготовка і змагання паралімпійського рівня. А це особливий рівень, особлива культура, вимоги, дисципліна. Тенісом Василь живе. Тепер він тут тренує не лише мене, окрім того, викладає, сам грає, працює як суддя на комерційних турнірах. З ним ми були на Паралімпіаді в Ріо, на багатьох міжнародних змаганнях.

– Ви володар срібної медалі на чемпіонаті світу – і це, мабуть, найважливіша перемога. А коли вперше прийшло відчуття прориву, розуміння, що міжнародні змагання – це таки Ваш рівень?

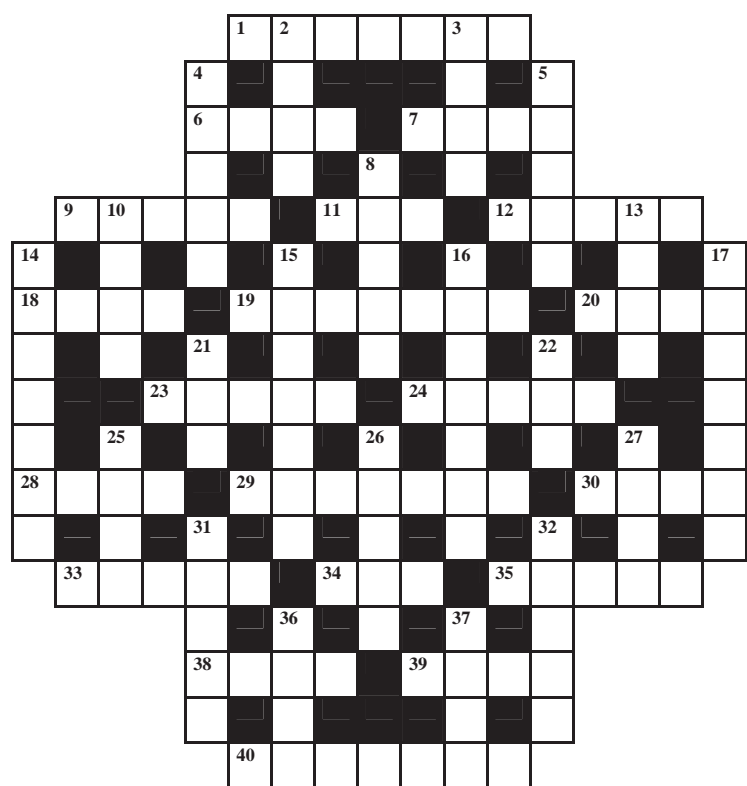
– 2007 року я отримав міжнародну класифікацію в тенісі й вирушив на відкритий чемпіонат США, що проходив у Чикаго. У цьому місті жили мої друзі, наші галицькі емігранти. І після змагань, у яких я ще тоді не посів ніяких призових місць, мені переповіли слова одного американця. Він моїй знайомій сказав таке: «Я дивився чемпіонат. Там українець, якийсь новенький, такого «шурхоту» наробив – обіграв досвідчених мексиканця, бразилійця...» А моя знайома тому американцю й каже: «Та знаю-знаю, той українець зараз у мене якраз

і живе». Ох, як же ж мені було приємно... Так, то вже був вихід на міжнародний рівень, професійний спорт. Далі, щоб потрапити на Паралімпійські ігри, мав мінімум два роки поспіль бути учасником трьох-чотирьох міжнародних змагань й опинитися у світовому рейтингу не нижче, ніж двадцять четвертим. Що й сталося, перш ніж поїхав на ігри в Ріо-де-Жанейро. Але це вперта, щоденна праця...

– Знаю, що ще одна Ваша робота – це волонтерство в Мальтійській службі, до речі, разом із дружиною? Як Ви з нею познайомилися?

– У Мальтійській службі й познайомився. То був час, коли депресії залишилися позаду. Уже не мав жодних комплексів. Моя Наталя не інвалід, вона ще й на десять років молодша за мене. У нас дві дорослі донечки – 14 і 17 років. Коли одружилися, мені було 29. Невдовзі й зустрілися. Тепер разом у Мальтійській службі допомагаємо таким, як я. Чи завжди вдається? Найбільше залежить від самої людини. Чи має вона волю вийти зі своїх чотирьох стін. Бо нині можливостей зробити це дуже багато. А випробування – вони даються сильним. Я не про те, щоб судити тих, кому не вдалося вилізти з темного кута, бо й сам там був, бо ніхто, крім тієї людини, не знає, як воно – «ходити» в її кальцошах. Але вихід є й тоді, коли ситуація здається безвихідною. Маємо знайомого, який справді не може ворухитися – перелом шийного хребця, функціонує лише голова. І то айтішники створюють йому програму, щоб він міг працювати голосом, заробляти на життя як оператор зв'язку. А декілька років тому ми довідалися про хлопця, якому на війні пошкодило хребет (тепер ім'я атовця Сергія Калитюка, мабуть, відоме багатьом). Ми їздили до нього в шпиталь до Львова, а потім він приїхав до мене – гостював більше тижня. Тут ми скинулися йому на старенький «мерседес» із ручним управлінням. Хлопець був надзвичайно радий! А тепер – це відомий спортсмен-візочник, лучник, грає в Іграх Нескорених, активний, живе повноцінно, одружився, працює радником із питань атовців у міністерстві. Тобто перелом хребта його не зламав. Так, буває по-різному. І дуже важливо, як поведуть себе рідні, чи будуть лише жаліти. Чи людина вирішить, що без допомоги вона не може обійтися. Це помилка. Ти не можеш собі взяти склянку води? Можеш! Нехай не нині, але завтра зможеш! Я теж спочатку не міг перелізти з візка на ліжко – мусив під'їхати близесенько... А тепер на пів метра перестрибую... Я закликаю людей із інвалідністю шукати вихід. Ми в Мальтійській службі допомагаємо інформацією, порадою, та й не тільки. Тепер є стільки варіантів вийти з чотирьох стін і не думати: «Люди дивляться на мене, що я каліка, жаліють...». Не треба самому себе жаліти. Бог нам дає випробування, бо ми сильні.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Восьмигранник. 6. Арабська система віршування. 7. Священний птах у стародавніх єгиптян. 9. Плащенося ящірка. 11. Положення у шаховій партії. 12. Спортивна гра. 18. Гірська індичка. 19. Найменший птах на земній кулі. 20. Французький фізик та астроном. 23. Прибудова біля входу в будинок. 24. Хижак родини собачих. 28. Недолік. 29. Видатний французький

філософ-просвітник. 30. Спір з умовою. 33. Будівельний стіновий матеріал; саман. 34. Відкритий французький піриг. 35. Австралійська колюча ящірка. 38. Символ поезії. 39. Міжнародна угода. 40. «Найвища мужність в тому, щоб стати вище гніву і любити того, хто ...» (перське прислів'я).

По вертикалі: 2. Задня частина тулубу коня. 3. Одиниця виміру ча-

су. 4. Місто в Італії. 5. Багаторічна болотна трава. 8. Великий непарнокопитний ссавець з невеликим хоботом. 10. Різновид водорозчинної фарби. 13. Тупа частина сокири. 14. «Мудрий щасливий, задовольняючись малим, а ... всього замало; ось чому майже всі люди нещасливі» (вислів Ларошфуко). 15. Невеликий круглий хлібець. 16. Старовина зброя. 17. Держава в центральній частині Південної Америки. 21. Багаторічний дрейфуючий морський лід. 22. Розряд в карате. 25. Невеликий чубатий птах з яскравим строкатим забарвленням. 26. Українське місто. 27. «Зброя» осі. 31. Ріка в Демократичній Республіці Конго, права притока Конго. 32. Відомий французький режисер, письменник, актор, художник, кінорежисер. 36. Морський десятиногий короткохвостий рак. 37. Кіраса.

Відповіді на кросворд в № 29:

По горизонталі: 1. Сапсан. 4. Омонім. 7. Кендо. 9. Спека. 10. Пісок. 12. Геба. 13. Укулеле. 14. Селу. 17. Бром. 18. Грот. 20. Естет. 21. Умбра. 22. Рекс. 24. Кузу. 28. Арик. 29. Агогіка. 33. Ааре. 36. Таліб. 37. Груша. 38. Арама. 39. «людина». 40. Болеро.

По вертикалі: 1. «самого». 2. Алея. 3. Ангел. 5. Меса. 6. Маніла. 7. Каяк. 8. Опал. 9. Сабур. 11. Кредо. 15. Аметист. 16. Ігрунка. 17. Бісер. 19. Тарту. 23. Едикт. 25. Ураза. 26. Мангал. 27. Лекало. 30. Губа. 31. Гамак. 32. Куга. 34. Слон. 35. Гуно.

УСМІХНІТЬСЯ

Початківець у тренажерному залі:
— Тренере, а що треба помпувати, щоб всі жінки від мене балділи?
— Нафту, газ...

— Мамочко, коли я буду велика, у мене теж буде чоловік?
— Звичайно, якщо ти будеш хорошою дівчинкою...
— А якщо я не буду хорошою дівчинкою?
— Тоді їх буде багато...

Телефонний дзвінок у квартирі Якова Рабіновича.
— Алло, це Тарас Гарбузенко?
— Ви навіть повірити не зможете, наскільки ви помилилися номером.

На середині літа
— Галю, подивися, будь ласка, прогноз погоди до кінця місяця.
— Треба ж, кожен день буде на один градус тепліше: завтра плюс 27 градусів, потім 28, 29, 30. Ой, брешу, це числа в календарі!

— Ми забираємо вашу пральну машину в ремонт!
— Мамо, тут за тобою прийшли!

3 точки зору планшета, людина — це розрядний пристрій.

Правильно кажуть у народі: "З бідою треба ніч переспати". Але деякі примудряються на ній ще й одружитися...

Про тату
Жах! Нас чекає покоління «курящих» бабусь, які не вмюють пекти пірижки, з пірсингом, та ще й з татуваннями на дупі...

— Яке найоригінальніше татування ви зробили своїм клієнтам?
— Один чоловік попросив йому внизу живота набити рецепт борщу...

Тільки дві речі нескінченні: всесвіт і тупість, і я ще не впевнений з приводу всесвіту.
(Альберт Ейнштейн)

Гороскоп на тиждень

(з 9 по 15 серпня)

Овен

Вашої енергії буде сповна вистачати на все. Тиждень почнеться нелегко, проте ваша працездатність і зосередженість на завданнях принесуть свої результати. Постарайтеся діяти методично і спокійно, не допускаючи необачних рішень та емоцій.

Телець

Ви можете прожити наступний тиждень найкраще за все літо. Настрій буде позитивним весь період, і ви зможете помітити надзвичайний приплив сил і енергії. Усі справи вдаватимуться. Початок тижня буде вдалим для будь-яких переговорів, зустрічей, співбесід або оформлення паперів.

Близнюки

Початок тижня може не сподобатись вам через деяке непорозуміння з колегами, але ваша гнучкість дасть змогу не ламати дров, і вже до середи ви зможете зануритися цілком і повністю у свою звичну стихію — успіху, везіння і визнання.

Рак

Наступні сім днів можуть вас серйозно вмотати і змусити повністю витратитися на потрібні речі й медикаменти. Не ставайте заручником власних ілюзій, постарайтеся контролювати свої витрати і підтримувати приятельські взаємини з оточенням, щоб різке слівце не зіпсувало ненароком вам погоду в домі.

Лев

Понеділок буде для вас надмірним у плані емоцій. Намагайтеся не планувати на цей день відвідування салону або перукарні, а також візит до лікаря. Тиждень поставить вас перед необхідністю балансувати і шукати гармонію. Вам може захотітися або все, або нічого. Але постарайтеся знайти золоту середину.

Діва

Наступного тижня в роботі можуть намітитися деякі зрушення на шляху до великого успіху. Це може стосуватися майбутнього вступу до вишу або інших проєктів, пов'язаних з навчанням і підвищенням кваліфікації. Втім, суєти і розбіжностей з рідними уникнути не вдасться.

Терези

Тиждень наблизить вас до деякої важливої для вас розмови. Вам давно треба обговорити з коханою людиною важливі питання, що стосуються спільного майбутнього. Не затягуйте з переговорами та зустрічами. Усі сімейні завдання можна вирішити максимально вигідно для себе саме в цей час.

Скорпіон

Зірки прогнозують вдалий період для покупок і поїздки. Дозвольте собі зробити акцент на сімейних та особистих справах, а не роботі. Зірки винагородять вас за ваші витрати і сили, тривалі прогулянки, спорт і бізнес-проєкти.

Стрілець

Наступні сім днів ви зможете показати свої можливості керівництву і захочете претендувати на підвищення або премію. Що вище буде ваша активна діяльність, то більших результатів ви зможете домогтися. Важливо докладати максимальних зусиль заради досягнення вашої мети і не пасувати перед труднощами.

Козеріг

Астрологи попереджають про можливість деяких збоїв у ваших планах. Не метушіться і не нервуйте. Спокійно реагуйте на все, що відбувається, навіть у тому разі, якщо в день у вас буде заплановано багато зустрічей, а телефон буквально розриватиметься від вхідних дзвінків. Спонтанність — ваш козир, розпоряджайтесь ним мудро.

Водолій

Вам складно буде планувати важливі справи на наступні сім днів, але всі вони пройдуть як годиться навіть без ваших зусиль. Голову займуть проблеми, які могли переважати у вашому житті ще на початку літа. У вас буде можливість вирішити свою проблему раз і назавжди, щоб не повертатися до неї більше.

Риби

Понеділок може ознаменуватися певним напруженням на роботі. Це всього лише натяк на те, що вам необхідно продовжувати вивчати важливий пласт інформації. Зате вже до середини тижня у вас вийде усвідомити свою проблему і зробити правильний для себе вибір. Якщо вам відмовили в роботі, шукайте інші можливості реабілітуватися, щоб отримати її.

Багач і про запас збирач

Ось і прийшов останній місяць літа. Як звикле, «надто швидко», «зненацька»... Медовий, розкішний, однак уже із ледь вловимою ноткою гіркоти — бо скоро осінь... Та відкиньмо смуток і нумо насолоджуватися цією чудовою порою. А ще — присвяченими серпню соковитими прислів'ями й приказками, яких чимало створив наш народ, та прикметами стосовно погоди на схилку літа. Усі ці скарби позбирав у своїй книжці «Мовою неба і землі» клубовецький краєзнавець Йосип Карпів. Давненько ми не публікували фрагментів із цього цінного видання. Отож сьогодні — трохи про серпень.

- Серпень — багач, дбач і про запас збирач. Серпень втоми не знає — все збирає, припасає. У серпні серпи гріють, а вода холодить. У серпневий день до обіду літо, а після обіду — осінь. У серпні не дощ іде, а мед тече. Як у серпні дбаєте, так узимку маєте.
- У серпні часто гримить — на догву і теплу осінь.
- Журавлі у серпні подалися у вирій — зима буде ранньою.
- Якщо за половину серпня цвіла ожина, чекайте теплої осені.
- Прохолодні ранки у серпні — вісники теплої і ясної денної погоди.
- Якщо на Мокрині (1 серпня) було сухо — буде суха осінь.
- Який день 3 серпня (а було сонячно), така й осінь.
- На Бориса й Гліба (6 серпня) — найкраща сівба. Від цього свята починався період найбільшого збору грибів.
- Яка погода на Анни (7 серпня) до полудня, така й зима до грудня, яка погода пополудні — така зима після грудня. (Те саме стосується дня Макара — 10 серпня). Дощ цього дня провіщає сніжну й холодну зиму.
- Якщо в день Сили (12 серпня) вирати під озиму й посіяти жито, то воно вродить сильно. Віками вивірено: це найкращий день для сівби озимих.
- Який Макові (14 серпня), таке й Успіння (28 серпня).
- Якщо на Явдохи (17 серпня) віє сильний вітер, чекайте сніжної зими. Якщо цей день погожий, то й листопад буде такий же, а коли хмарно й дощить, то й листопад буде сірий і завчасно засніжить.
- Прийшов Спас (19 серпня) — пішло літо від нас.
- До третього Спаса (29 серпня) досягають горіхи. Відліт журавлів і лас-

тівок цього дня повіщає ранню зиму, а на Покрову — мороз.

У пошуках грибного щастя

- При спекотній погоді, коли в лісі сухо, гриби ховаються під дерева. Перепадають ясні дощі — гриби розбігаються по галявинах. Якщо в лісі тепло й вогко, гриби вибігають аж на узлісся, лісові стежки та дороги.
- Урожай грибів залежить від фаз місяця — найдужче вони родять, коли місяць уповні.
- Підпеньки з'явилися — літо скінчилося.

Продаю

- ❖ **Тракторні плуги** (трёхкорпусні); сіно в тюках. Тел.: 066 915 33 50.
- ❖ **Прицеп одноосний.** Агрегатуються з автомашинами ВАЗ-2121, «Нива» або УАЗами різних модифікацій (випуск військового заводу). Ціна договірна. Тел.: 068 234 29 02.
- ❖ **Велосипеди** імпортного виробництва б/у; плитку газову, електричну духовку; прицеп до мотоблока. Тел.: 066 654 17 07.
- ❖ **Візок-сидушку** німецького виробництва для інвалідів. Ціна договірна. Тел.: 099 453 05 30.
- ❖ **Прицепи автомобільний** (вантажопідйомність 5,5 т, довжина кузова 4,6 м) і тракторний; бетономішалку; сцелку сергою для всіх колісних тракторів; до комбайна Нива СК-5 раму, задні колеса зі ступеями, міст з колесами, коробку передач. Ціна договірна. Тел.: 095 757 60 03.
- ❖ **Житловий будинок** (дерев'яно-цегляний), літню кухню, землю під забудову (9 соток), город (10 соток). Недалеко від центру м. Тисмениці. Ціна договірна. Тел.: 066 832 07 67.
- ❖ **Автомобіль ВАЗ-2106** 1993 р. в., синій, газ/бензин. Ціна договірна. Тел.: 098 271 96 59.
- ❖ **Залізні бочки** з вентиляцією (150-200 л) під зерно. Ціна договірна. Тел.: 099 453 05 30.

Куплю

❖ **Насіння** гарбузове, соняшникове. Тел.: 050 723 07 45.

Загублене водійське посвідчення серія КВІ №305966, видане Територіальним сервісним центром МВС №2641 на ім'я Жмутин Роман Павлович.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

- Гроза у серпні – на довгу осінь.
- Влітку часто гриміли грози, йшли дощі – на хуртовини взимку.
- Врожайне літо – на холодну зиму.
- Веселка з півночі на південь – чекай дощу, зі сходу на захід – буде гарна погода.

Бориса і Гліба – 6 серпня

- Прийшов Борис і Гліб – встиг у полі хліб.

7 серпня – Ганни Холодницьї, Макара

- По Ганні судили про зиму. Яка погода до обіду – так зима до грудня; яка погода після обіду – така зима після грудня.
- Дощ цього дня віщує теплу, але сніжну зиму.

12 серпня – Сили, Івана-воїна

- З дня Сили можна було починати сіяти озимину.

ПОГОДА

У понеділок, **9 серпня** – дощ. Температура вночі: +17°C, вдень: +26°C. Вітер північно-західний 4 м/с.

У вівторок, **10 серпня** – дощ. Нічна температура: +18°C, денна: +26°C. Вітер північно-західний 2 м/с.

У середу, **11 серпня** – дощ. Температура вночі: +17°C, вдень: +22°C. Вітер північно-західний 4 м/с.

У четвер, **12 серпня** – дощ. Нічна температура: +17°C, денна: +23°C. Вітер північно-західний 5 м/с.

У п'ятницю, **13 серпня** – без опадів. Температура вночі: +16°C, вдень: +25°C. Вітер північно-західний 4 м/с.

Прогноз погоди подано за
Інтернет-сайтом
gen.gismeteo

Вперед

Громадсько-політична газета
Засновник і видавець:
ПП «Редакція часопису «Вперед»».
ІФ № 580-325ПР. Від 26.12.2018 р.
Індекс 61752.

Редактор Володимир ЗАНИК

Рукописи не повертаються і не рецензуються. Відповідальність за достовірність фактів несе автор. Редакція не завжди поділяє думку авторів. Передруки допускаються тільки за згодою редакції.

Розрахунковий рахунок IBAN
UA 04 336677 00000 26008052560160
код ЄДРПОУ 02472988

Адреса редакції: УКРАЇНА,
76010, м. Івано-Франківськ,
вул. Короля Данила, 11.
Телефон: (0342) 51-13-74.
E-mail: vpered.gazeta@gmail.com

Комп'ютерний набір
та верстка редакції.

Віддруковано в друкарні видавництва
«Місто НВ» вул. Чорновола, 23.
Зам. 1079. Тираж 1600.

Та, що несе
у світ красу

У бібліотеці с. Радча увазі глядача представлена виставка робіт місцевої художниці Олени Миколаївни Кондратів. Це серія із десяти живописних полотен, об'єднана назвою «Ой, роде наш красний». Виставка діятиме до суботи, 7 серпня.

Ім'я художниці відоме не лише в рідній Радчі. І в першу чергу знають її як авторку іконопису. Роботи Олени Кондратів прикрашають храми в багатьох селах нашого регіону, зокрема Іванківці, Старому Лисці, Старих Богородчанах. Та найбільше її образів можна побачити в радчанській церкві Покрови Божої Матері: «Хрещення Ісуса Христа», «Благовіщення», «Ісус молиться на олівній горі», «Свята родина працює».

Однак у доробку, що налічує поза сотню картин, є й пейзажі, і натюрморти, і зображення квітів. Народна мисткиня, замилувана природою рідного краю, відображає його красу у живописі. Творчість Олени Кондратів часто стає окрасою святкування у Радчі різноманітних визначних подій – Дня села, Дня Матері, Незалежності України та інших.

У 2011 році Радчанська сільська рада рекомендувала Олену Кондратів як «автора декоративно-прикладного мистецтва (живопис)» на участь у районному конкурсі ім. Романа Федоріва. А 2014 року лауреатка премії Романа Федоріва усю винагороду в розмірі 3000 грн перечислила на Майдан.

Любов до краси в талановитій художниці-аматорки безперечно вроджене (народилася 6 липня 1937 року). Хоча малювати жінка почала, аж коли вийшла на пенсію. Та обдарування, судячи з усього, закладене в ній генетично і вона передала його дітям. Виховала трьох синів, два із

яких займаються художньою різьбою по дереву. А що має естетську творчу натуру, то помітно одразу, як завітати до її дому. У весняно-літню пору в Олені Миколаївни завжди свіжі квіти, зібрані зі свого городу. Любов до прекрасного було притаманна й мамі Парасковії, яка померла дуже молодою, залишивши чотирьох маленьких дітей. Вона разом із дітьми розмальовували комин, на якому виводили казкових пташок. Коли люди ще не вирощували у своїх господарствах квіти, мама уже садила півонії та ружі. От і її донька приносить у цей світ красу – і живими квітами, і своїм натхненням живописом.

Ірина ВАЦЕБА

Виходить збірка віршів
отця Михайла

У видавництві «ЯРИНА» виходить друком книга віршів священника Михайла Мельника, настоятеля церкви Архистратига Михайла села Старі Кривотули, корінного мешканця Чорнолізців. Книжка має назву «Він – Дорога, Істина і Життя». То поезії духовного змісту, свого роду проповідництва, але іншого формату – римованого, якому отець Михайло віддав десятиліття своєї душпастирської праці, і, власне, не лише на парафії, а піднімаючи моральні чесноти й лукавство у сотнях публікацій в періодиці... В анотації читаємо: «Автор у поетичних творах доводить, що добрі справи, щира молитва, віра, піст, любов до Бога і до ближнього є доброю запорукою щасливого життя на землі й спасіння у потойбіччі».

«Доводить»? Ні, радше спонукає, закликає здатного вчитатися у вірш обрати дорогу правди, праведності, сумління... «Дві дороги», «Два лиця», «Між двома берегами» – то назви Мельникових поезій, де постають моральні питання («В нас подвійне життя і подвійна мораль./В нас подвійні шляхи і стандарти», «Одна

душа – двоє облич/[...] Служіння Божого й мамоні...»). Вочевидь, не може інакше міркувати й писати священник і богослов з перфектною освітою Ленінградської духовної академії (1984 р.) та випускник аспірантури Університету Кардинала Стефана Вишинського у Варшаві (2001 р.), де захистив ступінь магістра з мо-

рального Богослов'я. У поетичній книжці отця Михайла три розділи, наповнені, як пише редактор книжки Йосип Карпів, релігійними і патріотичними творами. «Слово, що наближає до Бога» – так назвав Й. Карпів свою передмову до віршів священника Михайла Мельника. У збірці більше 80 віршів.

Важливо, на наш погляд, додати ще один штрих до нового видання. На другій сторінці книжки читаємо:

«Автор щиро дякує Володимирові Юрійовичу Назаруку, власнику кафе «транзит», що в Старих Кривотулах, за фінансову підтримку у виданні цієї книжки». А нам отець Михайло сказав: «Якби не цей чоловік, книжки би не було...» Знаємо, що В. Назарук, котрому днями виповнилось 53, підтримує багато починань. Але то тема для окремої розповіді...

Володимир ЗАНИК

Вітаємо!

Угринівський сільський голова, депутатський корпус, виконком, колектив сільської ради Угринівської СТГ щиро вітають з Днем народження підприємця, фермера громади **Василя Степановича ВОЛОВЦЯ**.

Бажаємо Вам успіхів у Вашій праці, сприятливих умов для підприємництва, надійних партнерів, розвитку та прибутків. А добрим фундаментом для плідної праці нехай стануть гаразди в родинному житті, мир і злагода в домі, міцне здоров'я. Нехай повагою та підтримкою віддають односельці за Вашу щедрість, готовність допомогти у суспільно важливих справах. Нехай Господь благословить Ваші плани на їхню успішну реалізацію і дарує Вам щасливе довголіття!

